

Katja Klopčič Lavrenčič

**Goran Gluvić: *Celovečerni film*.
Murska Sobota: Franc-Franc, 2011.**

Glavićev *Celovečerni film* se je letos znašel med deseterico nominiranih za desetnico. Pripoved o treh fantih, ki celo šolsko leto načrtujejo snemanje filma, velikopotezno kar celovečernega, ljubezenske zgodbe, seveda, ki se bo dogajala ob morju, pa jim načrte prekrižajo starši, želi biti čim bolj lahkotna in duhovita, vendar ji to le deloma uspe. Oznaka mladinski roman se iz več razlogov zdi nekoliko preresna in obeta preveliko globino (in ne nazadnje tudi dolžino).

Viktor, Darko in Igor so najstniki, polni zamisli. Prejšnje poletje so se tako domislili, da bi navidezno, za hec, tako rekoč, oropali pošto. In projekta so se – kako ne, če pa je Viktor svojima pajdašema zastavil provokativno vprašanje: “A si upata?” – lotili resno, z maskami treh mušketirjev na obrazih in s plastičnimi pištolami v rokah. (Naj omenim, da naslovnica ni skladna z vsebino – za to, da sta “rop” pošte in sprožitev alarma vsaj malce verjetna, morajo imeti mulci v rokah pištolo, ki so “res videti kot prave”, naslovnico pa “krasijo” očitno plastične pištolo, zadnja celo z velikim rezervoarjem za vodo, vrh vsega pa so v (pre)odraslih rokah.) Kakor koli že, blagajničarka šale ni razumela in je sprožila alarm, čeprav je poštar hrabro posegel vmes, saj je tri mulce in njihove maske takoj prepoznal. A blagajničarka se je za pultom vendarle onesvestila. Nato je poštar še smelo odslovil policiste, staršem mladoletnih “roparjev” pa povedal, kaj se je zgodilo. Pripetljaj je imel tudi “stranske” posledice: blagajničarka je planila v objem svojemu rešitelju – med njima je seveda že dolgo tlela simpatija – in začela se je nova ljubezenska zgodba. Kot v filmu.

Leto dni pozneje (!), na pragu novih poletnih počitnic, Igorjevega očeta na pikniku s starši Viktorja in Darka preplavi val nostalgичnega spomina na mladostne delovne akcije, ob čemer dobi sijajno zamisel: “Letošnje počitnice bodo naši otroci preživeli delovno in koristno na kmetiji pri mojem starem prijatelju, ki sem ga spoznal med služenjem vojaščine.” Predlog je vsestransko sprejet, le fantje imajo precejšen cmok v grlu in ta

se le še poveča, ko se znajdejo na kmetiji in ugotovijo, da tam ni signala mobilne telefonije. Ob tem Darka preplavi groza, da ga bo dekle pustilo, če se ji ne bo oglašal. Seveda, vsi mislimo, da gre za cele počitnice. A kazen mora biti vzgojna, je rekel že boter Mesec v *Zvezdici Zaspanki*. No, na koncu se izkaže, da so fantje na kmetiji preživeli nekaj dni, vsaj tako sklepamo iz stavka: "Smejala se je tudi Darkova punca, ki ga ni zapustila zaradi nekajdnevnega netelefoniranja." Kazen je trajala le tako dolgo, da so vsi trije mali skorajprestopniki opravili zadano jim nalogo, ta pa je bila le v dveh primerih "kmečko-delavske" narave, saj se je izkazalo, da je petsto konj ujetih v jeklena konjička. Vmes se na robu njive s fižolom pojavi Angela, dekle, ki se navdušuje nad igranjem in tudi svoje življenje skuša živeti – kot v filmu. Kot v filmu tudi beži nesojeni ljubimec skozi okno, ko se domov vrne njen oče. In kot v filmu dekle fantu *post festum* po posrednikih pošlje telefonsko številko, v upanju, da jo bo vendarle poklical. In jo. In začne se nova ljubezenska zgodba. Kot v filmu.

Na kmetiji, ki je glavni dogajalni prostor, tako sledimo spopadu protagonistov s tremi nalogami: krčenjem zaraščenega gozda (v katerem naj bi, mimogrede, strašil eden največjih medvedov, kar jih je kdaj živelo v teh krajih), pletju njive s fižolom in čiščenju motorjev.

Fantje sicer delujejo kot skupina in so kot taka posredno tudi karakterizirani kot nagajivi, predvsem pa polni najrazličnejših domislic; individualizirani so v manjši meri. Kmet Ledina je šaljivec in po tej svoji lastnosti slovi daleč po vsej okolici, zna se narediti popolnoma nevednega, vendar njegova duhovičenja včasih zvenijo nekoliko prisiljeno ("Če komu ne bo kaj jasno, naj dvigne roko in nič ne vpraša. Šalim se, šalim. Tako da boste vedeli, da se znamo tudi na kmetih šaliti, ne pa samo v pustih, z betonom, železom in plastiko in drugimi nenaravnimi materiali zgrajenih mestnih četrteh, kjer niti komarji nimajo koga pičiti."). Mulce si posebej privošči na koncu, ko jim pove, da si z Maro že dolgo želita otroka, nato pa jim začne tveziti, kako povsod naokoli išče štorke ... Ali res misli, da ga je žena zapustila, ali jih tudi pri tem vodi za nos, pravzaprav ne uspemo ugotoviti. V pravo vaško okolje avtor doda tudi potepuha Erazma, Ledinova pogruntavščina, da bi se ta preoblekel v medveda, da bi se na vasi kaj dogajalo, hlačar pa si pri tem zvije gleženj, deluje nekoliko nerodno. Še ena Ledinova šala, neposrečena pač.

Imamo torej kopico idej, vse se splete v ohlapen pripovedni tok, ki nazadnje vendarle vodi k posnetemu filmu, dokumentu dogajanja na kmetiji, posnetemu z mobilnimi telefoni. Fantje svojo prvotno zamisel torej vendarle uresničijo in to je pozitivno sporočilo, ki ga nazadnje vendarle lahko potegnemo iz zgodbe: vedno se najde pot, tudi če življenje krene drugače, kot si načrtoval.